

پنجشنبه 22 شهریور 1397 - 3 محرم 1440 - 13 سپتامبر 2018

شهادت فقیه امامی آیت الله "حاج میرزا ابراهیم خویی" (1286 ش)

شهادت فقیه امامی آیت الله "حاج میرزا ابراهیم خویی" (1286 ش)

آیت الله حاج میرزا ابراهیم بن حسین خویی معروف به علامه خویی در حدود سال 1210 ش (1247 ق) در شهر خوی به دنیا آمد. وی پس از طی مقدمات و سطوح، راهی حوزه علمیه نجف اشرف شد و در محضر عالمانی همچون شیخ مرتضی انصاری و سیدحسین کوه کمره و آی، به مدارج والایی در علم دست یافت. علامه خویی همچنین از استادان نام‌آور همچون شیخ محمدحسین کاظمی و شیخ مهدی نجفی کاشف الغطا، روایت می‌کرد. او دارای جود و بخشش و علو طبع و مناعت نفس و انفاق فی سبیل الله بود و ثروت قابل توجهی که از پدرانش به او رسیده بود در راه خدا انفاق کرد. از این عالم ربانی آثار متعددی بر جای مانده که حاشیه بر رسائل شیخ انصاری، شرح نهج البلاغه موسوم به الدرّة التّجفیه و شرح چهل حدیث از آن جمله است. علامه خویی در زمان خود، به عنوان مجتهد بزرگ شهر، مورد احترام فوق‌العاده مردم بود و افراد در مسائل گوناگون به ایشان رجوع می‌کردند. حاج میرزا ابراهیم خویی سرانجام در بیست و دوم شهریور 1286 ش برابر با ششم شعبان 1325 ق در جریان مربوط به حوادث مشروطه در هفتاد و شش سالگی در خوی به شهادت رسید و در نجف اشرف به خاک سپرده شد. پیوستن ایران به اعلامیه ملل متحد (1322 ش)

در روز ۳ شهریور ۱۳۲۰ نیروهای شوروی از شمال و شرق و نیروهای بریتانیایی از جنوب و غرب، از زمین و هوا به ایران حمله کردند و شهرهای سر راه را اشغال کردند و به سمت تهران آمدند. ارتش ایران به سرعت متلاشی شد. رضاشاه ناچار به استعفا شد. متفقین با انتقال سلطنت به پسر و ولیعهد او -محمدرضا- موافقت کردند. پس از اشغال، راه‌آهن سراسری ایران برای انتقال کمک‌ها و نظامی به پشت جبهه شوروی، بر اساس قانون وام و اجاره مورد استفاده قرار گرفت. ایران که در آغاز جنگ بی‌طرفی خود را اعلام کرده بود نهایتاً در ۱۷ شهریور ۱۳۲۲ به آلمان اعلان جنگ داد. هدف اصلی ایران از اعلان جنگ پیوستن به اعلامیه ملل متحد و شرکت در کنفرانس‌های صلح پس از جنگ بود.

ورود کاروان اباعبدالله الحسین (ع) به سرزمین کربلا (61 ق)

پس از آن که والی مدینه، امام حسین (ع) را برای بیعت با یزید تحت فشار قرار داد، آن حضرت به مکه رفت و پس از مدتی، در روز ترویبه یعنی هشتم ذی‌حجه و 60 قمری از مکه به سوی عراق مهاجرت فرمود. در اوایل ماه محرم سال 61 قمری، لشکریان عبیدالله بن زیاد به فرماندهی حرّ بن یزید ریاحی با آن حضرت مواجه شده و مانع پیش‌روی آن حضرت به سوی کوفه شدند. گرچه حرّ بن یزید، مأموریت داشت با امام حسین (ع) برخورد شدید نماید ولیکن رفتار وی با امام بر رفیق و مدارا بود. از این رو حرّ و لشکریانش در نماز جماعت امام حسین (ع) شرکت می‌کردند و به خطبه‌های دلنشین وی گوش جان می‌سپردند و این دو سپاه چند روز بدون هیچ‌گونه مشکلی در کنار هم بودند. اما عبیدالله بن زیاد که در جنگ با اباعبدالله الحسین (ع) اصرار فراوان داشت، نامه‌ای به حرّ بن یزید نوشت و وی را مأمور سخت‌گیری بر امام حسین (ع) نمود. حرّ بن یزید نیز طبق فرمان، راه را بر امام حسین (ع) و یارانش مسدود نمود و آنان را به سوی منطقه و بی‌خشک و بی‌حاصلی به نام کربلا هدایت کرد و در آن‌جا آنان را در محاصره و خویشتن قرار داد. قافله امام حسین (ع) چون به سرزمین کربلا رسیدند، آن حضرت پرسید: این زمین چه نام دارد؟ عرض کردند: کربلا. آن حضرت تا نام کربلا را شنید، فرمود: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُرْبِ وَ التَّلَاءِ. و سپس فرمود: این، موضع کرب و بلا و محلّ محنت و عنا است. فرود آید که این‌جا منزل و محل خیمه‌هاست و این زمین، جای ریختن خون ما است و در این مکان قبرهای ما واقع خواهد شد. جدّم رسول خدا (ص) مرا به این امور خبر داد. به ناچار، آن حضرت و یاران و اصحابش در روز پنج‌شنبه دوم محرم و 61 قمری در آن سرزمین فرود آمدند و حرّ بن یزید نیز با سپاهیان در مقابل آن حضرت، خیمه زدند.

وقوع نبرد "منصوره" در جریان جنگ‌های صلیبی بین فرانسه و مصر (1250 م)

هفتمین مرحله از جنگ‌های صلیبی در اوت سال 1248 م آغاز گردید و در جریان آن، پادشاه فرانسه که سه سال در پی تدارک این جنگ بود به سوی قبرس به حرکت درآمد و پس از توقیفی چند ماهه، به سوی مصر حرکت کرد. پادشاه فرانسه بر این باور بود که مصر کلید بیت المقدس می‌باشد. بنابراین با نیرویی که نزدیک به یک‌صد و بیست کشتی بزرگ آن‌ها را منتقل می‌ساخت، در ژوئن 1249 م به منطقه دمياط واقع در شمال مصر رسید

آن جا را تصرف نمود. در این زمان نیروهای صلیبی با پنجاه هزار سرباز قصد تسلط بر قاهره را داشتند اما سپاهیان مصر در شهر منصوره که به شهر دمیاط نزدیک بود اردو زدند و با تاخت و تاز و حملات پراکنده خود، امنیت و آسایش اردوگاه صلیبی را بر هم زدند. چندی بعد از این نبرد که در 13 سپتامبر 1250م به وقوع پیوست، لشکر مصر موفق شد راه تدارکاتی صلیبی را از طریق دریا را قطع نموده و آن را محاصره قرار دهد. این وضعیت موجب گردید تا سپاهیان صلیبی در قحطی شدید و انواع بیماری‌ها و واگیردار گرفتار آیند. در نتیجه، فرماندهی صلیبی مجبور به تسلیم شده و سلاح‌های خود را تحویل دهند. پادشاه فرانسه که بیمار و اسیر بود، در صلح نامه‌ای که با مصری‌ها امضاء نمود، پذیرفت تا با پرداخت غرامت، خود و سربازانش را آزاد نماید. به این ترتیب مرحله هفتم جنگ‌های صلیبی با پیروزی مسلمانان خاتمه یافت.

اختراع آسانسور در آمریکا (1780م)

"آسانسور" اختراع شد و مبتکر اولین دستگاه بالارونده، یک آمریکایی به نام "جان بیکبارت" بود. اولین آزمایش آسانسور در این روز در شهر شیکاگو در آمریکا انجام گرفت و عبارت از جعبه‌های چوبی در ارتفاع صد فوتی بود که زن و مرد در آن مینشستند و پایین و بالا میرفتند. اولین آسانسور برقی در سال 1889 میلادی و اولین آسانسور اتوماتیک در سال 1915 میلادی ساخته شد.